

Nr 303.

Godkänd av första kammaren den 9 juni 1922.

Godkänd av andra kammaren den 9 juni 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående vissa framställningar rörande pensioner och understöd.

(Bankoutskottets utlåtanden nr 22 och 33 samt memorial nr 40.)

Till Konungen.

1:o) I en till riksdagen den 20 januari 1922 avlåten proposition, nr 33, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att till sådana f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare, som frånträtt sina befattningar före 1918 års ingång och vilka åtnjuta understöd för sin återstående livstid av det å postverkets stat för driftkostnader upptagna förslagsanslaget till livräntor och understöd, må under år 1922 av postmedel utbetalas förhöjning med femtio procent av vederbörande tillkommande understöd.

Riksdagen, som tillåter sig erinra, att såväl 1920 som 1921 års riksdag fattat enahanda beslut i ämnet, anmäler, att riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

2:o) I en till riksdagen den 10 februari 1922 avlåten proposition, nr 70, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

a) I punkt 1:o av sagda proposition har föreslagits, att riksdagen må medgiva, att förra postexpeditörerna Eva Maria Gustafva Phalén

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 14 saml. Nr 303.

och Ester Frideborg Amalia Alm må från och med den 1 januari 1922 under sin återstående livstid, utöver dem jämlikt lagen angående rätt till tjänstepension för ordinarie tjänstemän vid postverket med flera verk den 4 juni 1920 tillerkänd pension av 1,608 kronor, uppbära en årlig tilläggspension, Phalén med 300 kronor och Alm med 250 kronor, att utgå av postmedel.

På de i statsrådsprotokollet anförda skäl har riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

b) I punkt 2:o har hemställts, att riksdagen må medgiva, att extra postiljonerna Viktor Gustafsson och Bruno Rickard Rudolf Burström må från och med månaden näst efter den, under vilken vederbörande kan varda entledigad från sin befattning i postverket, under sin återstående livstid åtnjuta ett årligt understöd, att utgå av postmedel, Gustafsson med 1,270 kronor och Burström med 750 kronor.

Riksdagen får anmäla, att Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning av riksdagen bifallits.

c) Under punkt 3:o har föreslagits, att riksdagen må medgiva, att förra städerskan Bernhardina Pettersson må räknat från och med den 1 januari 1922 under sin återstående livstid uppbära ett årligt understöd av 350 kronor, att utgå av postmedel.

Riksdagen har icke funnit anledning till erinran mot Eders Kungl. Maj:ts förslag och har sålunda bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

d) I punkt 4:o har hemställts, att riksdagen må medgiva, att förste postiljonen Johannes Andersson Almén må, utöver det av honom av riksdagen förut tillerkända understöd, från och med 1 januari 1922 under sin återstående tjänstetid vid postverket åtnjuta ett ytterligare årligt understöd av 408 kronor, att utgå av postmedel, med rätt för honom att å beloppet uppbära dyrtidstillägg efter de grunder, som äro eller kunna bliva bestämda för åtnjutande av dyrtidstillägg å hans avlöningsförmåner såsom förste postiljon.

Enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag skulle det ifrågasatta understödet utgå till Almén endast under den tid, han kvarstår i postverkets tjänst. Vid avgång från tjänsten skulle han sålunda endast erhålla pension såsom förste postiljon. Denna pension understiger med 240 kronor det pensionsbelopp, som skulle hava tillkommit honom, därest han befordrats till överpostiljon. I enlighet med inom riksdagen uttalad uppfattning torde billigheten bjuda, att Almén vid avgången beredes pension, såsom om han vunnit befordran till överpostiljon.

Riksdagen, som icke funnit anledning till erinran mot Eders Kungl. Maj:ts förslag, har bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

3:o) I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen måtte bevilja förre postföraren Mikael Mikaelsson i Yttervik, Tärna socken, ett årligt understöd av 250 kronor».

Riksdagen har, i anledning av förevarande motion, medgivit, att förre postföraren Mikael Mikaelsson i Yttervik, Tärna socken, må från och med den 1 januari 1922 under sin återstående livstid av postmedel uppbära ett årligt understöd av tvåhundrafemtio kronor.

4:o) I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen måtte besluta, att till avlidna telefonarbetaren Lars Verner Englunds änka Anna Persdotter Englund i Lalnäs, Leksands socken, måtte från och med detta år utgå femtio (50) kronor till understöd för vart och ett av hennes fyra minderåriga barn, tills de äro fyllda sexton år».

Såsom i motionen framhållits, föreligger icke någon rätt till pension för änkan Englund. Någon sådan bör enligt riksdagens åsikt icke heller ifrågakomma, då hon är jämförelsevis ung och på grund härav får antagas kunna med arbete försörja sig. Däremot har på grund av föreliggande omständigheter billigheten syntes bjuda, att, på sätt riksdagen i ett par liknande fall beslutit, hjälp må utgå av statsmedel i form av uppfostringsbidrag för makarnas minderåriga barn; och har riksdagen i sådant avseende tillerkänt barnen understöd med 100 kronor årligen för vart och ett av dem, att utgå från och med den 1 januari 1922 intill utgången av det år, under vilket barnet uppnår 18 års ålder. Understöden hava såsom i tidigare fall skett, anvisats att utgå av telegrafverkets medel.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen i anledning av förevarande motion medgivit, att vart och ett av avlidne linjearbetaren Lars Verner Englunds omyndiga barn Albert Verner, Signe Maria, Elsa Linnéa och Frida Albertina må från och med den 1 januari 1922 till och med det kalenderår, under vilket barnet uppnår 18 års ålder, av telegrafverkets medel uppbära ett årligt understöd av etthundra kronor.

5:o) I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, att »riksdagen måtte från och med den 1 januari 1922 bevilja f. d. stationsmästaren vid statens järnvägar C. L. Ehrnström en årlig pension av 800 kronor att utgå av trafikmedel».

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Ehrnström i skrivelse den 2 juni 1917 hos järnvägsstyrelsen anhållit om pension eller något annat understöd, då han på grund av framskriden ålder och i järnvägens tjänst ådragna skador vore oförmögen att försörja sig och sin familj. I häröver avgivet yttrande meddelade distriktsförvaltningen vid statens järnvägars femte distrikt, att Ehrnström vid upptäckten av den brist i kassan å Avafors station, som vid verkställd inventering den 19 oktober 1914 befunnits föreligga, blivit försatt ur tjänstgöring samt att han under hand erhållit den upplysningen, att han hade att välja mellan att själv begära avsked med risk att icke erhålla pension eller ock att låta balansmålet bliva föremål för kammarrättens prövning och efter dess dom, som sannolikt komme att innebära avsked utan pension, söka nåd samt, om dylik beviljades, sedermera kunna erhålla avsked med pension. Ehrnström hade emellertid föredragit att själv begära avsked. Vid föredragning av ärendet den 2 juli 1917 fann styrelsen ansökningen icke kunna föranleda till någon styrelsens åtgärd.

Med hänsyn till Ehrnströms långvariga tjänstgöring vid statens järnvägar (omkring 40 år) och då han enligt uppgift därunder erlagt föreskrivna pensionsavgifter, har det synts riksdagen, i betraktande jämväl av hans enligt handlingarna vitsordade, på senare tid iakttagna välförhållande och övriga föreliggande omständigheter, billigt, att något vederlag beredes honom för den pension, han gått förlustig. Riksdagen har i sådant avseende medgivit, att Ehrnström må tillerkännas en årlig pension av 400 kronor, motsvarande ungefär vad som skulle till honom utgå i pension med beräkning allenast av de utav honom inbetalda pensionsavgifterna.

Pensionen har, såsom i motionen ifrågasatts, anvisats att utgå av trafikmedel från och med den 1 januari innevarande år.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen i anledning av förevarande motion medgivit, att förre stationsmästaren C. L. Ehrnström må från och med den 1 januari 1922 under sin återstående livstid av trafikmedel uppbära en årlig pension av fyrahundra kronor.

6:o) I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen måtte bevilja grindvakterskan Anna Hansson Hall ett årligt understöd av 300 kronor av trafikmedel att utgå från och med månaden näst efter den, då hon erhållit eller erhåller avsked från sin befattning».

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Anna Hansson Hall, som är född den 13 februari 1856, under omkring 14 år varit anställd som grindvakterska vid Söderhamn—Bergviks järnväg och därefter,

sedan staten övertagit nämnda järnväg, under 35 år i samma egenskap haft anställning i statens järnvägars tjänst. På grund härav och då hon, såsom järnvägsstyrelsen i avgivet yttrande upplyst, under sistnämnda tid haft sin egentliga utkomst från statens järnvägar, har riksdagen i likhet med i ärendet hörda myndigheter funnit billigt, att hon beredes något understöd av allmänna medel, sedan hon på grund av förändrade anordningar vid vederbörande järnvägsstation icke längre kan bibehålla sin tjänst. Mot det i sådant avseende föreslagna beloppet har riksdagen icke haft något att erinra.

Riksdagen får sålunda anmäla, att riksdagen, med bifall till förvarande motion, medgivit, att till grindvakterskan Anna Hansson Hall, född Larsdotter, må från och med månaden näst efter den, varunder hon entledigas från sin anställning i statens järnvägars tjänst, så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd, av trafikmedel utgå ett årligt understöd av trehundra kronor.

7:o) I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen måtte tillerkänna änkan Beda Edvardina Andreasson, född Kumlin, och hennes minderåriga barn Karin Margareta och Gustav Elis ett årligt understöd från och med tiden för mannens dödsfall att utgå av trafikmedel».

Riksdagen har beviljat änkan efter f. d. överbanmästaren J. A. Andreasson, Beda Andreasson, född Kumlin, under hennes återstående livstid, så länge hon lever ogift, ett årligt understöd av fyrahundra kronor, att utgå av trafikmedel.

8:o) I en till riksdagen avlåten den 24 februari 1922 dagtecknad proposition nr 101 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlätande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

a) I punkt 1:o) av sagda proposition har föreslagits, att riksdagen må medgiva, att vart och ett av avlidne extra slussvakten Johan Edvin Hallbergs omyndiga barn Erik Gunnar, Anna Sofia Elisabet och Oskar Vilhelm må från och med den 1 januari 1922 till och med utgången av det kalenderår, under vilket barnet uppnått 18 års ålder, av statens vattenfallsverks medel uppbära ett årligt understöd av 100 kronor.

I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen måtte med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 101 punkt I besluta,

att avlidne extra slussvakten i Trollhättan Johan Edvin Hallbergs änka må från och med den 1 januari 1922, så länge hon förbliver i sitt änkestånd, uppbära av statens vattenfallsverk ett årligt understöd av 240 kronor,

att vart och ett av barnen Erik Gunnar, Anna Sofia Elisabet och Oskar Vilhelm må från och med den 1 januari 1922 till och med utgången av det kalenderår, under vilket barnet uppnått 18 års ålder, av statens vattenfallsverks medel uppbära ett årligt understöd av 100 kronor.»

Riksdagen har, i anledning av Eders Kungl. Maj:ts proposition och förevarande motion, beslutit, att avlidne extra slussvakten i Trollhättan Johan Edvin Hallbergs änka må från och med den 1 januari 1922, så länge hon förbliver i sitt änkestånd, uppbära av statens vattenfallsverk ett årligt understöd av 240 kronor, samt att vart och ett av barnen Erik Gunnar, Anna Sofia Elisabet och Oskar Vilhelm må från och med den 1 januari 1922 till och med utgången av det kalenderår, under vilket barnet uppnått 18 års ålder, av statens vattenfallsverks medel uppbära ett årligt understöd av 100 kronor.

b) Under punkt 2:o) har hemställts, att riksdagen må medgiva, att förre arbetaren vid statens vattenfallsverksarbeten i Trollhättan Anders Falk må från och med månaden näst efter den, under vilken han erhöll avsked som arbetare vid nämnda arbeten, under sin återstående livstid åtnjuta ett årligt understöd av 100 kronor, att utgå av det under elfte huvudtiteln uppförda ordinarie förslagsanslaget till pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt statens vattenfallsverks byggnadsavdelning.

Mot Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag, som avser att bereda Falk, utöver honom förut tillkommande understödsbelopp, ett ytterligare årligt understöd av 100 kronor, har riksdagen icke funnit anledning till erinran.

Riksdagen har alltså bifallit Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

9:o) I en till riksdagen avlåten, den 17 februari 1922 dagtecknad proposition nr 92 har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att städerskan hos postsparbanken Johanna Christina Nilsson må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning hos postsparbanken, under sin åter-

stående livstid, så länge hon förbliver ogift, åtnjuta ett årligt understöd av fyrahundra femtio kronor, att utgå av postsparbankens medel.

Riksdagen har icke haft något att erinra mot Eders Kungl. Maj:ts förslag och har sålunda bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

10:o) I en till riksdagen avlåten, den 27 januari 1922 dagtecknad proposition nr 35 har Eders Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Departementschefen har till statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för nyssnämnda dag hemställt, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

a) att förre kronojägaren i Garphyttans bevakningstrakt av Askerunds revir Johan Albert Österberg må från och med den 1 november 1921 under sin återstående livstid från statens domäners fond uppbära, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, en årlig fyllnadspension till sådant belopp, att båda pensionsbeloppen tillsammans uppgå till 1,280 kronor för år; samt

b) att förre kronojägaren i Sjuenda bevakningstrakt av Södertälje revirdel Johan Axel Johansson må från och med den 1 november 1921 under sin återstående livstid från statens domäners fond uppbära, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, en årlig fyllnadspension till sådant belopp, att båda pensionsbeloppen tillsammans uppgå till 1,250 kronor för år.

Under hänvisning till av riksdagen tidigare fattade beslut i liknande ärenden får riksdagen, som icke funnit anledning till erinran mot Eders Kungl. Maj:ts förslag, anmäla, att riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 9 juni 1922.

Med undersätlig vördnad.
